

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۲/۱۹

محمد انور اخر

د افغانستان جمهوریت د سقوط عوامل

د پاکستان رول

(پنځمه برخه)

د امریکا ستراتیژي د افغانستان او پاکستان پر وړاندې

لکه وړاندې چې یادونه وشوه، وروسته له هغې چې په افغانستان کې د طالبانو حکومت له منځ ولاړ نو ډېر شمېر د القاعدې بهرني غړي له کرښې ها خوا قبایلي سیمو وزیرستان، سوات او نورو ځایونو ته واوښتل او پاتې نور یې پاکستانیو پوځیانو ونیول او پر امریکایانو یې وپلورل، یو شمېر مهم مشران یې تر خپل نظارت لاندې وساتل، هغه وو چې د القاعدې غړو په پاکستان کې بریدونه پیل کړل چې له هغو څخه پر جنرال مشرف باندې بریدونه د یادولو دي.

جنرال مشرف هغه مهال د پاکستان یو کودتاچي ولسمشر او د پوځ اعلیٰ سر قوماندان ؤ، پر جنرال مشرف باندې لومړی برید، (د ده په وینا) د القاعدې لخوا په اسلام آباد کې د هغه له کور سره نږدې د ۲۰۰۳ز، کال د دسامبر پر ۱۴مه نېټه ترسره شو چې جنرال مشرف روغ رمټ په تېښته بریالی شو.

دا چې د پاکستان پوځ د امریکایانو د تېر ایستلو په موخه له هر ډول چل ول څخه کار اخیست، پر جنرال مشرف د لومړي برید پر مهال مور فکر کاوه چې دا برید په خپله د مشرف لخوا طرحه شوی دی تر څو له دې لارې وکړای شي امریکایان وغولوي او ځان د ترهګرو دښمن ښکاره کړي او په دې ترتیب لا ډېرې پیسې ترلاسه کړي خو په دې منځ د مشرف پر گادي لس ورځې وروسته د دسامبر پر ۲۵مه نېټه دوه نور پرله پسې د موټر بم بریدونه وشول چې له دغو وروستیو بریدونو هم روغ رمټ ووت خو د جنرال مشرف په خبره، په دې نړۍ یې جهنم پرې ولید.

که له یوې خوا جنرال مشرف او پاکستانیو پوځیانو د القاعدې غړو د پلورلو له امله د ډالرو خوند لیدلی ؤ، له بلې خوا پر جنرال مشرف بریدونو پاکستانیو چارواکي اړ کړل، په هغو پښتون مېشتو سیمو کې د القاعدې د غړو او ځایي طالبانو د نیولو په موخه عملیات پیل کړي تر څو د دغو عملیاتو په بدل کې له امریکایانو نور ډالر ترلاسه کړي، پاکستانی پوځ په سوات او وزیرستان کې ناکام او زیان اړوونکي عملیات پیل کړل چې له امله یې ډېر شمېر پوځیان ووژل شول او ډېر پښتانه پوځیان تحریک طالبان پاکستان (تې، ټي، پي) ته ورتسليم شول چې بیا پرېښودل شول.

کله چې پاکستانی پوځ خپله کمزوري ولیده نو «په ۲۰۰۴ او ۲۰۰۶ ز، کلونو کې د پاکستان حکومت د یوې معاملي له مخې خپل ځواکونه له ځینو قبایلي سیمو وایستل او ځایي خلکو ته یې وویل چې په خپلو کې سره جوړ شئ. دغې معاملي په افغانستان کې د مېشتو بهرنیو ځواکونو اندېښنه وپاروله. د ۲۰۰۶ز، کال په اکتوبر کې د ناټو امریکایي قوماندان جنرال جیمز جونز د پاکستان پر دغه اقدام څرگندونې وکړې وې ویل: «لومړنۍ نښې نښانې څرگندوي چې د پولې په هغې غاړه کې له شویو تړونونو وروسته د سرحد په شاوخوا کې د اورپکو فعالیتونه او خوځښتونه ډېر شوي دي.» (دیوبند لاپن: دوه پېړۍ په افغانستان کې د بهرنیانو مداخله. ژباړن: محمد جعفر هاند. ۲۹۵ مخ)

امریکایانو په افغانستان کې په شلو کلونو کې د خپل حماقت له امله د خپلو دوستانو او دښمنانو تر منځ توپیر ونه کړای شو، دوی تر پایه نه ځان، نه افغانستان او نه هم پاکستان وپېژاند، په تېره بیا د امریکا پالیسي جوړوونکي او د (سي، ای، ای) هغه کارکوونکي چې په سیمه کې میشت وو، هوښیار او زیرک خلک نه وو، دوی تر دې پورې ناهله او بې تدبیره کسان وو چې دوی ونه شول کولی د بېلابیلو لارو په پاکستان کې د ننه له پاکستانی طالبانو، بلوڅانو، په سېند کې د اېم، کیو، اېم او نورو پاکستان مخالفو ډلو څخه په ښه توګه ګټه پورته کړي، تر څو له دې لارې وکړای شي پاکستان اړ کړي په افغانستان کې د دوی د ګټو پر وړاندې کړنې ترسره نه کړي چې په پایله کې که نور هېڅ نه وای نو امریکایي ځواکونه به له افغانستان څخه په عزت سره وتلي وای او له دغې تاریخي شرموونکي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

ماتي سره به نه وو مخ شوي. نه يوازې دا چې امريکايانو پر پاکستان فشار نه راوستلو، لکه اوباما او نورو لور پورو چارواکو چې ويلي وو: «مور نه غواړو پاکستان بې ثباته کړو.» بلکې د پاکستان پر ضد د افغان حکومت د ورته کړنو په مخ کې هم خنډ وو چې يوه بېلگه يې د افغان امنيتي ځواکونو څخه د امريکا ځانگړو ځواکونو د (T. T. P) مرستيال، لطيف الله مسيد او درو تنو ملگرو نيول او بيا پاکستان ته ورتسليمول وو. هغه مهال چې لطيف الله مسيد امريکايانو د لوگر په ولايت کې د افغانستان د امنيتي ځواکونو له گادي په زور وټينلولو، ولسمشر کرزی يې سخت راوپاراوه چې دا پېښه ډېره سخته ورته تمامه شوه، کرزی په دې پوه شو چې امريکايان د افغانستان خاورې او دوستان نه شي جوړيدلي، کرزی تر دې پورې پر امريکايانو بې باوره شو چې که امريکايانو وکړای شي نو د افغانستان خاوره به هم پاکستان ته وسپاري، هغه وو چې د افغانستان او امريکا تر منځ د ستراتيژيک تړون له لاس ليک کولو وړاندې کرزی له جان کيري وپوښتل: «تاسو افغانستان ته دا ضمانت ورکولی شئ چې زموږ يوه برخه خاوره پاکستان يا طالبانو ته ورتسليم نه کړئ؟» د کرزی موخه دا وه چې د لطيف الله مسيد ټينلول د دې مانا لري چې امريکا د پاکستان سره مټ پر مټ د افغانستان پر خلاف ولاړه ده او هغه چې وايي:

چې د دوست سره دې دوست دی هغه دوست دی چې د دوست سره دښمن هغه دښمن دی (خوشال بابا)

کرزی جان کيري ته وويل: «مور د پاکستانیو طالبانو يو مشر له افغانستان سره د مرستې په موخه چمتو کړی ؤ، ستاسو ځواکونو هغه د افغانستان له ځواکونو څخه وټينلولو، ما د افغانستان د ولسمشر په توگه له تاسو وغوښتل چې هغه افغانانو ته بيرته ورکړي خو تاسو له دې کاره انکار وکړ، تاسو بايد زموږ حاکميت ته درناوی وکړئ.» د ولسمشر کرزی د پرله پسې غوښتنو او ټينگار په ځواب کې په افغانستان کې د هغه مهال امريکايي قوماندان جنرال (جوزف دانفورډ) وويل: «د دغه کس لاسونه د امريکايانو پر وينو لړلي دي، هغه تاسو ته نه شو تسليمولی.» کيدای شي د جنرال دانفورډ موخه د هغو امريکايانو وژل وي چې په خوست کې د (سي، اي، اي) پر پنډغالي يو فلسطيني ډاکټر (همام خليل البلوي) په ۲۰۰۹ز، کال کې وژونکی برید کړی ؤ، په برید کې يو اردنی څارگر، د (سي، اي، اي) يوه مشر او ۶ تنه کارکوونکي وژل شوي وو او ۶ تنه نور يې ټپيان کړي وو، نوموړي عرب بریدگر، وړاندې له برید څخه په يوه وېډيو کې ويلي وو: «د (تي، ټي، پي) مشر بيت الله مسيد غچ به له امريکايانو اخلي...». د (تي، ټي، پي) مشر بيت الله مسيد د پاکستان په همکارۍ د امريکا د (C. I. A) سازمان د بي پيلوټه الوتکې په بمباريو کې وژل شوی ؤ، امريکا د نوموړي پر وژلو د پنځو لکو ډالرو انعام ايښی ؤ. (۱۳۸۸/۵/۱۵ ل. ل) که امريکايان په رښتيا د افغانستان دوستان وای، دوی نه بايد له افغان امنيتي ځواکونو څخه لطيف الله مسيد ټينتولی وای، که بيا هم دوی نوموړی خپل دښمن بللی نو هېڅ کله يې بايد پاکستان ته نه وای سپارلی، امريکايانو په دې ناوړه عمل له افغانانو سره خپله دښمني بيا ځلې ثابته کړه چې په راتلونکي کې بايد په هېڅ حالت کې باور پرې ونه شي. سر بېره پر دې امريکايان د دې پر ځای چې د افغان طالبانو نيول شوي مشران افغان حکومت ته ورسپارلي وای، هغوی يې هم پاکستان ته ورسپارل چې يوه بېلگه يې د ملا برادر نيول وو چې وروسته له نيولو يې پاکستان ته ورتسليم کړ. بل لوري ته پاکستان هم د طالبانو لور پوري چارواکي امريکايانو ته ورتسليمول چې په پاکستان کې د طالبانو د پخواني سفير ملا عبدالسلام ضعيف نيول او بيا امريکايانو ته ورتسليمول يې ښه مثال دی.

د لطيف الله مسيد د پېښې په اړه، رنگين داد فر سپنتا چې هغه مهال د افغانستان د بهرنيو چارو وزير ؤ داسې ليکي: «دا کس لطيف الله مسيد ؤ چې د پاکستانیو طالبانو د پخواني مشر [حکيم الله مسيد] خوربې ؤ، هغه د افغانستان د ملي امنيت له خوا د سولې د ټينگولو په موخه ملگري کړای شوی ؤ، هغه څو ځلې د افغانستان د ملي امنيت له مسؤلانو سره ليدنه کاته کړي وو چې په دغو خبرو کې امريکايانو هم گډون درلود چې د دغو اړيکو مديريت د افغانستان د ملي امنيت په لاس کې ؤ، امريکايانو د بل ځلې د ليدلو د نېټې مالومات ترلاسه کړي وو، دا په داسې حال کې وو چې هغه د ملي امنيت له کارکوونکو سره د کابل پر لور روان ؤ چې په لوگر کې د امريکايي ځواکونو لخوا ونيول شو، سره له دې چې افغان لور پورو چارواکو د ولسمشر کرزی په گډون له امريکايانو پرله پسې غوښتنې کولې خو هغه يې افغانانو ته ور نه کړ.» (سياست افغانستان، روايت از درون. ۵۴۲)

د هغه مهال د امريکا د بهرنيو چارو وزارت يوې ويانډې (ماري هرف) وويل چې مسيد د طالبانو له لور پورو مشرانو څخه دی، دغې ډلې د نيويارک په ټايم ميدان کې په کال ۲۰۱۰ز، کې ناکام برید کړی ؤ او په پاکستان کې پر امريکايي ډيپلوماتانو برید او د ملکي خلکو په وژلو يې تورن کړ. (<https://www.khabaronline.ir/news>) دا توروڼه په داسې حال کې وو چې په پاکستان کې ډېری بريښونه پر امريکايانو باندي د (آی، اېس، آی) له خوا د ترهگرو بانډونو په واسطه ترسره کيدل او بېرته يې پر (تي، ټي، پي) وراچول کيدله، تر څو له دې لارې وکړای شي امريکايي ځواکونه د تي، ټي، پي پر وړاندې استعمال کړي.

دغه ناوړه او زړه پورنوونکي پېښه ښاغلي نذیر احمد سهار له هغې پېښې سره پرتله کړي چې په تاریخ کې د (لوگر د حادثې) په نوم مشهوره ده چې په شلمه پېړۍ کې په نوموړي سیمه کې رامنځ ته شوي وه، هغه مهال په کابل کې د کرزي د حکومت او امریکایانو پر ځای، د ظاهر شاه، انگرېز پلوی، تر ډېره د انگرېزانو لاسپوڅی حکومت واکمن ؤ او له ډیورنډ کرښې ها خوا د پاکستان پر ځای د انگرېزانو استعماري واکمني ټینګه وه، په وزیرستان کې د (ټي، ټي، پی) ځای د لوی افغانستان اتل حاجي میرزا علي خان (ایبې فقیر) نیولی ؤ، ښاغلی سهار لیکي: «د ۲۰۱۳ ز، کال د اکتوبر پر پنځمه په لوگر ولایت کې عبداللطیف [لطیف الله] مسید او د هغه ملګرو ته هغه څه ورپېښ شول چې په ۱۹۴۱ ز، کال کې دوو جرمنیانو ته ورپېښ شوي وو. پر شوروي د جرمني له برید سره هم مهاله، د جرمني د څارگرې ادارې (ابویر) د ۱۱مې وړانګارې ډلې مشر د ۱۹۴۱ ز، کال د جون پر ۲۴مه په کابل کې جرمني سفارت ته امر وکړ چې په وزیرستان کې اوربلوونکي عملیات پیل کړي. جرمني څارگرې ادارې خپلو دوو څړیو (اوبر دورفر او ډاکټر فرد براندت) ته سپارښتنه وکړه چې ایبې فقیر ته وسلې او پیسې ورسوي. له دې سره هم مهال باید هغوی وزیرستان ته تللي وای او هلته یې په سپټمبر میاشت کې پر برېټانیایي هند د جرمني پوځیانو له برید سره سم له ایبې فقیر سره یو ځای د (پرانګ) په نوم عملیات کړي وای، په کابل کې جرمنیان وزیرستان ته د تګ په حال کې وو او د بنو یوه افغان ډګروال میرصاحب خان [د انگرېزانو جاسوس] یې همکاري کوله، انگرېزان او شورویان وزیرستان ته د جرمني جاسوسانو پر تګ خبر وو، ځکه په اوربلوونکو عملیاتو کې داسې کسان هم شامل وو چې د جاسوسانو رول یې لوباه، جرمنیانو ایبې فقیر ته له برلین نه انگرېزي توپک، لاسي بمونه، د زغره والو ګاډو ضد وسلې او د الوتکو ضد توغندي غوښتي وو، خو دا چې جرمني جاسوسان او د هغوی وزیرستاني بدرګه وال د لوگر په پل علم کې [د صدراعظم شاه ولي خان امنتي ځوګونو لخوا په یو کمین کې] ونیول شول، ایبې فقیر ته وسلې ونه رسېدې. له دوی نه څو تومانچې او کارتوس، درې سوه زره افغانی، څه باندې لس زره هندي روپۍ او د قبایلو سیمو نقشي ترلاسه شوي، په دې پېښه کې یو جرمني څړی (اوبر دورفر) ووژل شو او وروسته په کابل کې امنیتي ځواکونو ګن وزیر او مسید ونیول.» (وزیرستان، وروستی تمځای. ۱۴-۱۵ مخونه)

نېټه: ۱۴۰۱/۱۱/۲۹ ل.

نور بیا